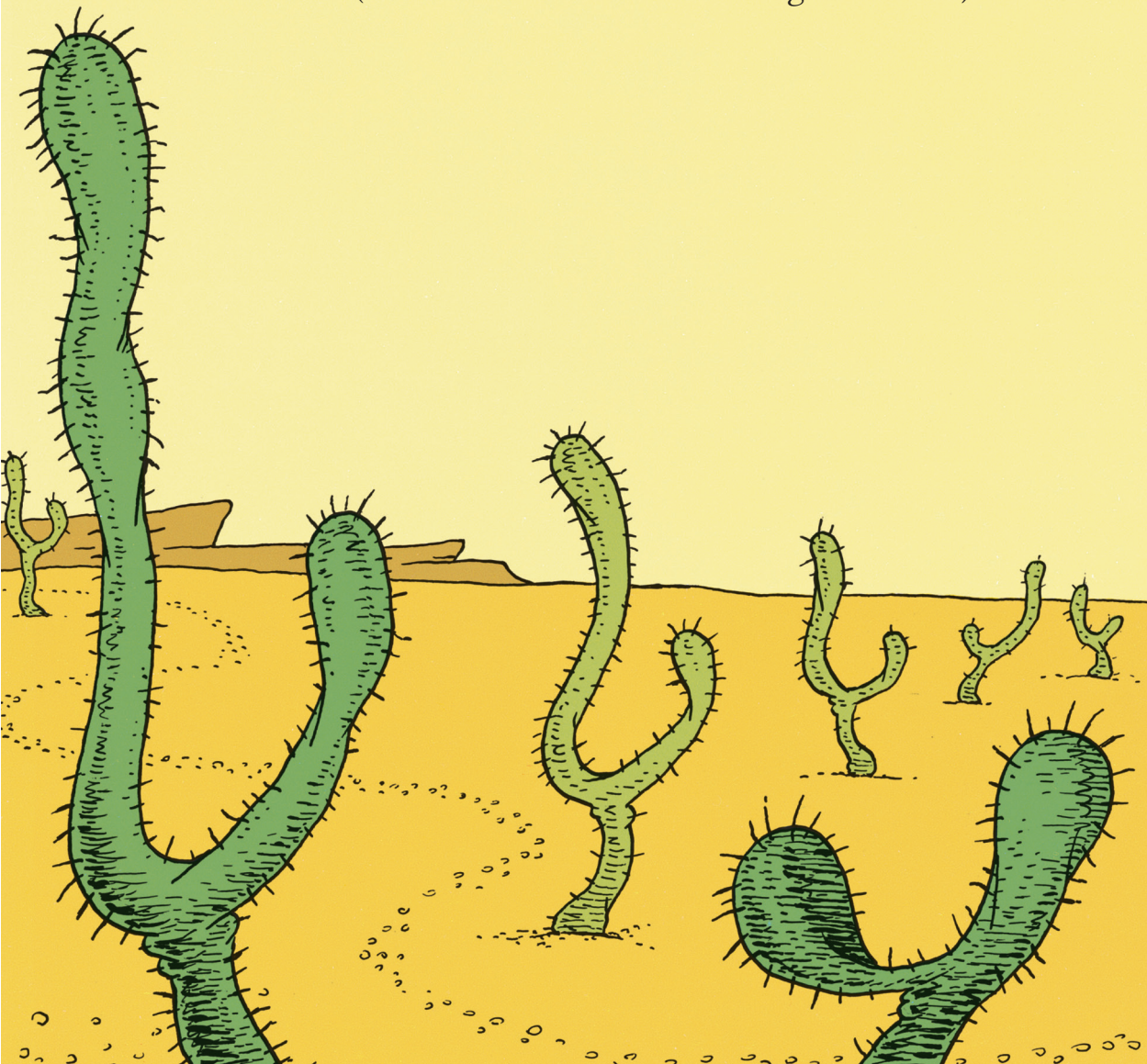
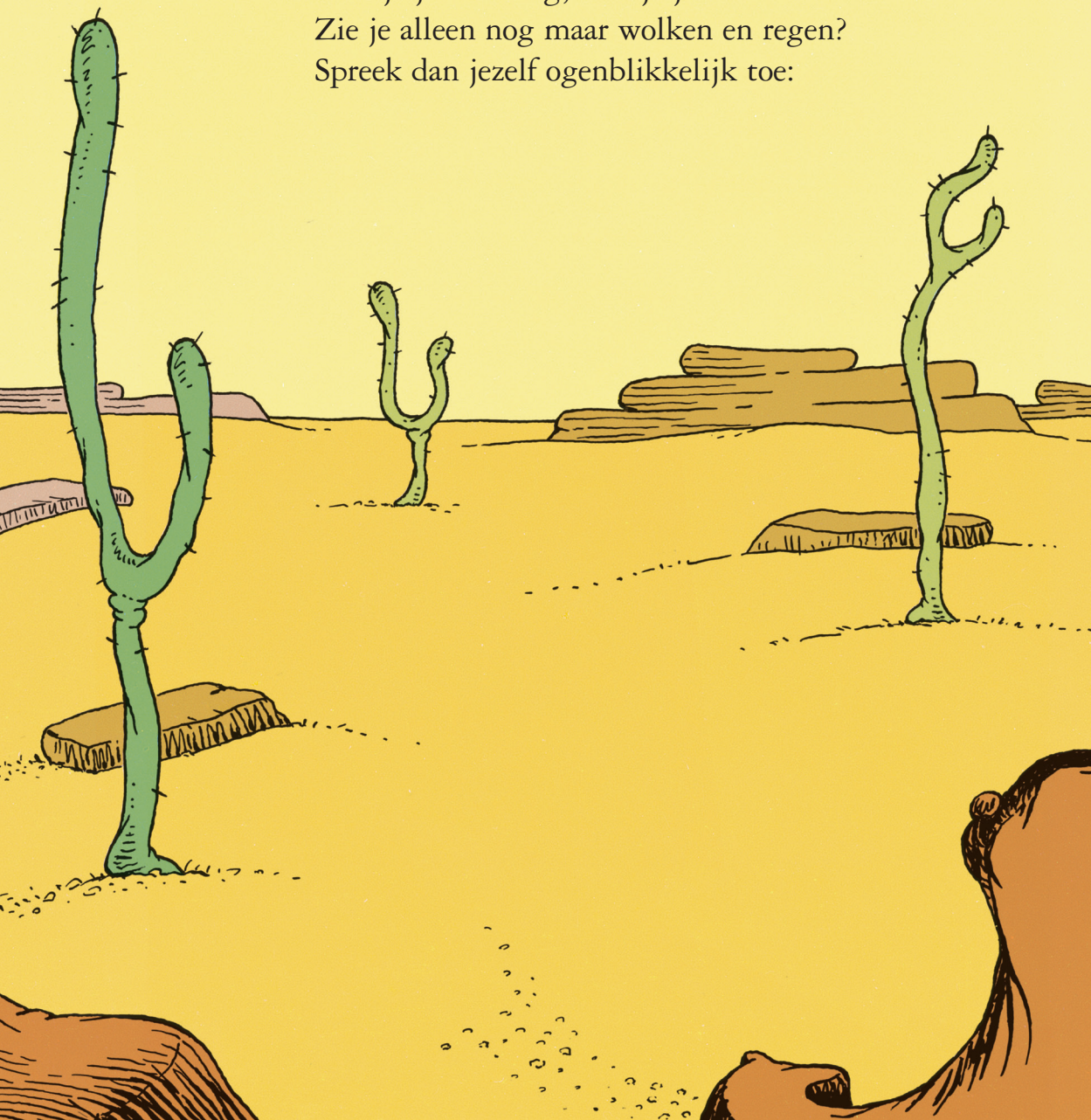

Toen ik nog jong was, en tamelijk klein,
ontmoette ik, diep in de Drizzelwoestijn,
een man die iets zong wat ik nooit zou vergeten
(al kon ik dat toen uiteraard nog niet weten).

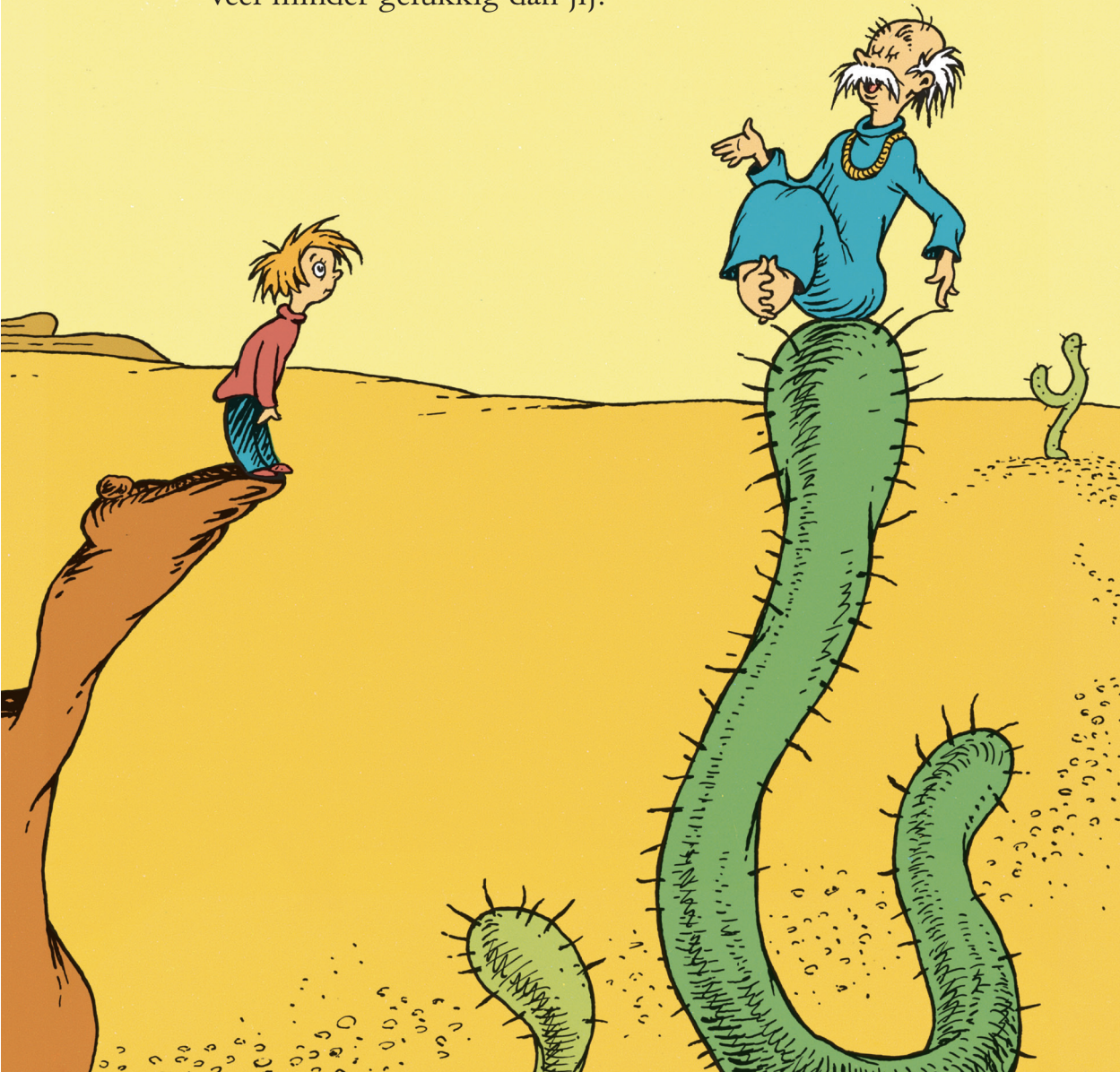

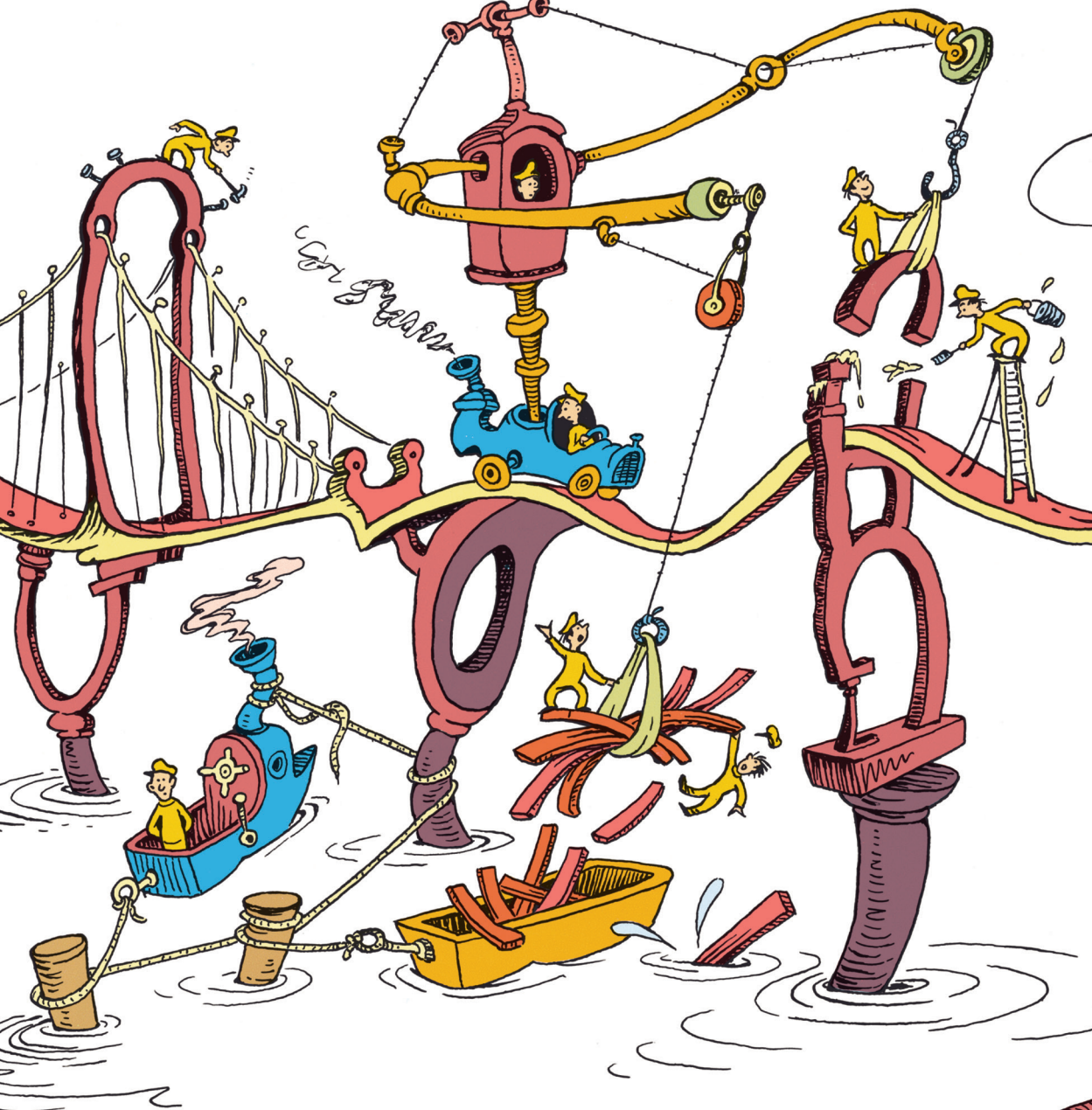
De plaats waar hij zat was onhandig gekozen.
Je zou kunnen zeggen: hij zat niet op rozen,
hij zat op de dorens. Het deerde hem niet.
Hij zat op de dorens en zong er zijn lied:

Voel je je zielig? Zit alles je tegen?
Voel je je miezerig, voel je je moe?
Zie je alleen nog maar wolken en regen?
Spreek dan jezelf ogenblikkelijk toe:

Maak je niet druk, Ukkie.
Spreek van geluk, Ukkie.
Spreek van geluk en wees blij.
Sommige mensen zijn minder gelukkig,
meer nog dan min of meer zeer ongelukkig,
veel minder gelukkig dan jij!

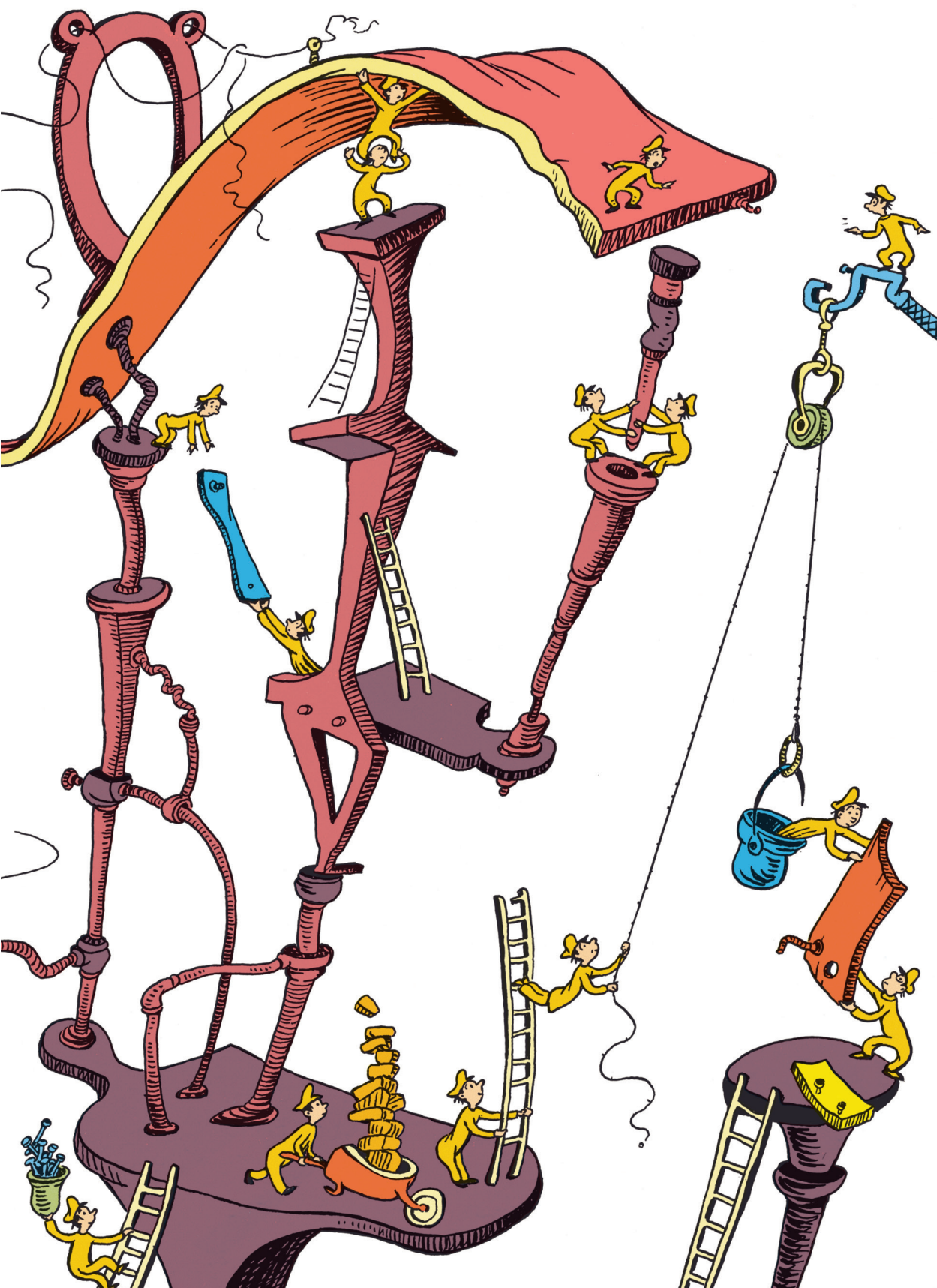

Wees blij dat je geen Bokkenburger Bruggenbouwer bent. Bokkenburger Bruggenbouwers staan alom bekend als brokkenmakers, allemaal. Al zijn ze nauw betrokken bij elke nieuwe Bokkenbrug, ze maken altijd brokken.

Je mag jezelf dus rustig als gelukkiger beschouwen dan Bokkenburger burgers die aan Bokkenbruggen bouwen.

Wees blij dat je niet vaststaat
op het Knapperdammer knooppunt,
gezeten op een muilkameel,
of in een knoets, of lopend.

Of ergens in Verweggis woont
(alleen al het idee!),
met hier de kamer waar je slaapt
en ginder de wc.

